

Udvalget længere nede har foreslaaet om den Tid, fra hvilken Loven træder i Kraft, at „1850“ maa forandres til „1851“.

Det andet Punkt under Nr. 21 er en Redaktionsforandring, som ligesom er bleven nødvendig ifølge de Afstemninger, som have fundet Sted om de foregaaende Paragrapher, da Udkastets § 7 refererer sig til §§ 3 og 6 i det oprindelige Udkast, som nu er bortfaldet.

Forslaget under Nr. 22 angaaer blot en Redaktionsforandring, idet Udvalget har anset det for rigtigst, at det bestemt blev udtalt i Loven, at de to Sjettedele af Bankhæstfelsesrenten af Præstetienden skulde indbetales til Banken, for at det ikke skal opfattes, som om det var en særlig Begunstigelse for vedkommende Beneficiarer, at de erholde godtgjort denne Rente i det Skattebeløb, som de ellers have at erlægge.

Hvad angaaer den Tilføining, som under Nr. 23 er foreslaaet til Paragraphen, og som i sit væsentlige Indhold er overeensstemmende med den nye Paragraph, som Udvalget har foreslaaet, da gaaer det kun ud paa, bestemte i Loven selv at udtale, hvad der af Motiverne til Regjeringens Udkast sees at have været tilfaldet, nemlig at der skulde gives Geistlighedens Erstatning for det Beløb, som ved den nye Skatteregulering maatte indkomme i Statskassen mere, end hvad der tidligere er erlagt. Og dette Beløb skal fortrinsviis anvendes til at erstatte de mindre Kald det foregaaende Skattebeløb, som de i Fremtiden ville have at udrede. Forskjellen imellem de to Forslag: det ene under Nr. 23 og det andet under Nr. 25, er ikke væsentlig, da det under Nr. 23 udtaler bestemte, at det Beløb, som paa denne Maade maa anvendes af Statskassen, netop skal udgjøre Differentien imellem de nye og ældre Skatter: hvormod der i det under Nr. 25 fremsatte Forslag er fastsat en eengang for alle fastsat Sum, som maa udredes paa denne Maade. Forslaget under Nr. 25 er fremsat væsentlig efter Conference med den ærede Minister, navnlig med Hensyn til de Bæmseligheder, som Ministeriet gjorde opmærksom paa vilde være forbundne med at opgjøre særskilt for ethvert enkelt Kald, hvad det maatte have mere at svare i Fremtiden, end det tid-

ligere havde erlagt — hvilke Bæmseligheder for en stor Deel hidrøre derafra, at en Deel af de Skattebeløb, om hvis Ophævelse der her er Tale, have været erlagte til Amtsrepartitionsfondene, og altsaa ere betalte i Forbindelse med de øvrige Bidrag, som vedkommende Beneficiarer have at erlægge til dette Fond. Det vilde derfor være forbundet med nogle Bæmseligheder at udfinde, hvilken Deel af de samlede Bidrag til Amtsrepartitionsfondene, der maatte betragtes som Æquivalent netop for de Skatter, som nu foreslaaes ophævede. Den hele Beregning vilde vel kunne gjenføres, men Ministeren troede, at der derved ikke vilde kunne opnaaes et Resultat, som svarede til den Møje, som vilde være forbunden dermed. Udvalget har derfor troet at kunne gaae ind paa at bevare den Sum, som efter en generel Beregning vil udgjøre Differencen mellem den nye Bæmselning og den ældre, og som findes opført Pag. 23 i Motiverne til Lovudkastet. Imidlertid afviger den af Udvalget foreslaaede Sum lidet fra den, som findes paa anførte Sted i Motiverne, idet denne er noget forhøjet, hvilket væsentligt hidrører derafra, at paa Grund af de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet i de foregaaende Paragrapher, som nu ere vedtagne, vil Differencen imellem Geistlighedens tidligere og fremtidige Bæmselning blive lidet større end Tilfældet vilde have været, dersom man var bleven staaende ved Udkastet; og den generelle Beregning viser, at Differencen vil være noget over 7500 Rbd., eller med en rund Sum den af Udvalget foreslaaede af 8000 Rbd.

E. Hansen: Jeg har ikke kunnet slutte mig til Udvalgets Majoritet med Hensyn til det paa Afstemningslisten under Nr. 25 opstillede Forslag, fordi jeg troer, at ikke alle Sognepræster behøve den deri omhandlede Erstatning, om de ogsaa skulde komme til at betale noget Mere. Det er kun de mindre Præstekald, der efter min Formenting skulde have denne Lettelse. Naar det nu overlades til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet at afgjøre, hvilke geistlige Embedsmand der kunne tilfalde Erstatning, saa troer jeg, at han bedst vil vide at træffe det Rette. Det er meget rigtig, hvad den ærede Ordfører har